

Publicerad 2012-10-09 02:20 av Tarantaran

bedövad mot sorg

livet har alltid gett mig,

utan att jag behövt

be om det,

en bedövning mot

det sorgliga,

min gråt har av den

skrattat åt sorgen,

lett milt åt olyckan,

som alltjämt har

velat tjäna mig

villigt, nästan på

en gång, faktiskt;

skrattstjärnorna på

himlens alla hörn har

kastat blinkande

slängkyssar till

mig, när trösten

har behövts;

jag har gjorts

döv av lycka

i stället för att ha
tystats av sorg;
alla tänkbara
medel mot
själslig smärta
har givits och
lindrat, ingen
sorg har rivit mig
utan en hjälp
av livet;
när jag ser tillbaka
på mitt liv nu, så kan
jag se ett liv med all
hjälp till egen lycka, och
all bedövning till
stunder av

sorg

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tarantaran med Poeter.se id #42206 innehar upphovsrätten